

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ تَسْعَوا إِلَيَّ وَلَا يُؤْتَكُمْ مَا تَحْكُمُونَ

به اسم الله رحمان رحيم

الرَّاقِفُ تِلْكَ الْآيَةُ الْكِتَبُ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ①

* آیات این است آیات قرآن و کتاب مبین

رُبَّمَا يَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ② ذَرْهُمْ يَا كُلُّهُ

بسا آرزو کنند کسان کافر کاش می بودند مسلمین * بگذار آنها بخورند

وَيَتَمَسَّعُوا وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ فَسُوفَ يَعْلَمُونَ^٣ وَمَا أَهْلَكُنَا

و عیش کنند و غافل دارد آنها را امل ایشان، باز زود میدارند علم * و نکردیم هلاک

مِنْ قَرِيَّةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ^٤ فَاتَّسِقُ مِنْ أُمَّةٍ

کدام قریه را إلا بود برایش کتاب معلوم * ندهد سبقت کدام امتی

أَجَهَّمَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ^٥ وَقَالُوا يَا إِيَّاهَا الَّذِي نَزَّلَ عَلَيْكَ

اجلس را و ندهد تأخیرش * و میگویند یا ای آنکه نازل شده براو

الَّذِي كُرِّأَ لَهُ جُنُونٌ^٦ لَوْمَاتٍ تُبَيَّنَ أَبِ الْمَلِكِ كَتَةٌ إِنْ كُنْتَ مِنَ

ذكر، توئي مجنون. * چرا نمی آری بما ملائکی اگر هستی از

الصَّدِيقِينَ^٧ مَا نُنَزِّلُ الْمَلِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا لِذَلِّا

صادقان * نکیم نازل ملائک را إلا به حق و نباشند آنگاه

مُنْظَرِينَ^٨ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الَّذِي كُرِّأَ إِنَّا لَهُ لَحْفِظُونَ وَ

مهلت یابنده * ما خود کنیم نازل ذکر را و مائیم آنرا بس حفظ کنده * و

لَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيعَةِ الْأَوَّلِينَ ۝ وَمَا يَأْتِيهِمْ

البته ارسال کردیم از قبل تو در شیعه مردمان اولی * و نیامد برایشان

مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ كَذَلِكَ نَعْلَمُكُمْ فِي

کدام رسولی إلا بودند براو استهزاء گران * بدینسان دهیم خطور در

قُلُوبُ الْمُجْرِمِينَ ۝ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُتَّةُ الْأَوَّلِينَ ۝

* قلوب مجرمين * نیارند ایمان برآن، و چنین گذشت سنت مردمان اولی *

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ١٤

* ولو باز میکردیم بر آنها دروازه از سماء تا همواره در آن میکردند عروج

لَقَالُوا إِنَّا سَكِّرْتُمْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مُّسْحُورُونَ ١٥

* می گفتند یقیناً نشوه است چشمان ما بلکه هستیم قوم سحر شده

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَينَاهَا لِلنَّاظِرِينَ ١٦ وَحَفِظْنَا

و یقیناً ساختیم در آسمان بروج را و تزئین کردیم آنرا برای ناظرین * و حفظ کردیم آنرا

مِنْ كُلِّ شَيْطَنٍ رَّجِيمٍ^{١٧} إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ

از کل شیطان رجیم * إلا آنکه بذدی سمع کند پس دنبالش کند

شَهَابٌ مُّبِينٌ^{١٨} وَالْأَرْضَ مَدَدْنَهَا وَالْقَيْنَاءِ فِيهَا سَرَّاً وَاسِّيًّا

شهاب مبین^۱ * و زمین را امتداد دادیم و افگندیم برآن کوه هارا

وَأَنْجَيْتُنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ^{١٩} وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا

ونبات رویاندیم آنجا از کل شيء موزون * و ساختیم برایشما آنجا

۱) دنبالش کند شهاب مبین: دزدیدن علم، مقام، مال، آبرو وغیره آتش آشکار در قفا دارد. (شهاب: کوره، دسته، انگاره آتش).

مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمُ لَهُ بِرُزْرُزِ قِينَ^{٢٠} وَإِنْ هِنْ شَيْءٌ إِلَّا

معيشت؟ و آنکه نیستید به آنها شما رزق دهنده‌گان * و نیست هیچ شیء إلا

عِنْدَنَا خَرَائِنُكُوْنَهُ وَمَا نَزَّلْنَاهُ إِلَّا بِقَدْرٍ مَعْلُومٍ^{٢١} وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ

نرمداست خزانه‌آن. و نکنیم نازل آنرا إلا بقدر معلوم * و کنیم ارسال باد

لَوْأَقْرَبَهُ فَانْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ فَلَمَّا فَسَقَيْنَاهُ كُوْنُوهُ وَمَا أَنْتُمُ لَهُ

حاصل خیز و کنیم نازل از سماء آب و کنیم سقايه شمارا باآن. و نیستید شما آنرا

بِخَازِنِينَ^{٢٣} وَإِنَّا لَكَ بِهِ مُحْمِنُونَ وَنُهِيَتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ^{٢٤} وَلَقَدْ

خزانه دaran * وما خود دهيم حيات و دهيم ممات و مائيم وارثان * و البته

عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ^{٢٤} وَإِنَّ

علم داريم بر مستقدمين شما و البته علم داريم بر متاخرين شما * ويقيناً

رَبَّكَ هُوَ يَحْشِرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلَيْهِمْ^{٢٥} وَلَقَدْ خَلَقْنَا إِلَاسَانَ

رب تو او كند حشر آنهارا. يقيناً اوست حكيم عليم * و يقيناً خلق كرديم انسان را

مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاءِ مَسْتُونٍ ۝ وَالْجَانَ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلٍ

از صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاءِ مَسْتُونٍ^١ * وَالْجَانَ را، خلق کردیم آنرا از قبل آن

مِنْ نَارِ السَّمُومِ ۝ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالقُ بَشَرًا

از نَارِ السَّمُومِ^٢ * وَوقتی گفت رب تو برای ملائک منم خالق بشر

مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاءِ مَسْتُونٍ ۝ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ

از صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاءِ مَسْتُونٍ^٣ * چون تکمیلش کنم و نفخه کنم دراو

١) ترجمه ندارد. برای درک آن باید علم بیالوژی وغیره تکامل یابد. صَلْصَال: ظرف طین. حَمَاء: گل گرم سیاه بویناک (لوش).

مسْتُون: تراشیده شده. (سن: دندان) تراشیدن یا صورت دادن باچیزی "دندانه" دار. ٢) نار السmom: آتش گرمباد.

مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَجِدِينَ^{٢٩} قَسَبَ الْمُلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ^{٣٠}

* از روح خود بیافتدید باو سجده کنان * کردند سجده ملائک کل آنها جمیعاً *

إِلَّا إِبْلِيسَ طَأَبَيْتَ أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ^{٣١} قَالَ يَا إِبْلِيسُ

إِلَّا إِبْلِيسُ. اباورزید که باشد با سجده کنندگان * گفت یا ابلیس

مَالِكَ إِلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ^{٣٢} قَالَ لَمَّا كُنْ لَّا سَجَدَ لِبَشَرٍ

چیست ترا که نمی باشی با سجده کنندگان * گفت نیستم که کنم سجده به بشری،

خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَّا مَسْنُونٍ^{٣٣} قَالَ فَاخْرُجْ هُنَّا

خلق کردی اورا از صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَّا مَسْنُونٍ * گفت پس خارج شو ازان

فَإِنَّكَ رَجِيمٌ^{٣٤} وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ^{٣٥} قَالَ

که توئی رجیم * و یقیناً برتوست لعنت الى یوم دین * گفت

رَبِّ فَانظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبَعْثُونَ^{٣٦} قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ^{٣٧}

رب من مهلت ده مرا الى یومیکه شوند بعث * گفت پس توئی از مهلت داده شدگان*

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ^{٤٨} قَالَ رَبِّ بَنِي آغْوَيْتَنِي لَأَزْيِنَ

إِلَى روز وقت معلوم * گفت ربم چون کردی اغوا مرا کنم مزین

لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا غَوْيَةَ هُمْ أَجْمَعُونَ^{٤٩} إِلَّا عَبَادَكَ مِنْهُمْ

برايشان در زمين و کنم اغوا آنهارا دست جمعی * إلا بندگان را منحمله

الْمُخْلَصِينَ^{٤٠} قَالَ هَذَا صَرَاطٌ عَلَيْهِ مُسْتَقِيمٌ^{٤١} إِنَّ

مخلصين * گفت اينست راهي برمن مستقيم * يقيناً

عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَنٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ

بر بندگانم، نیست ترا برأها سلطه ای إلا آنکه متابعت کند از تو از

الْغُوْنَينَ^{٤٦} وَإِنَّ جَهَنَّمَ لِمَوْعِدٍ هُمْ أَجْمَعِينَ^{٤٧} لَهَا سَبْعَةُ

اغوا شدگان* و یقیناً جهنم است موعد آنها دسته جمعی * آنراست هفت

أَبُوا بٍ طِلْكٌ بَابٌ مِنْهُمْ جُزٌ وَّ مَقْسُومٌ^{٤٨} إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي

باب. بھر باب از آنهاست جزء مقسوم * یقیناً متقین باشند در

جَنَّتٍ وَّعُيُونٍ^{٤٥} اُدْخُلُوهَا بِسَلِيمٍ امِينِينَ^{٤٦} وَنَزَّعْنَا مَا فِي

جنت ها و چشم ها. * شوید داخل آنرا بسلام به امان بوده * و کنیم نزع آنچه در

صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَبِّلِينَ^{٤٧} لَا يَمْسِكُمْ

سینه های آنهاست از کینه، برادروار بر تختها متقابل همدیگر * نکند مس آنها را

فِيهَا نَصَبٌ وَّمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ^{٤٨} نَبِيٌّ عِبَادِيٌّ أَنِّي

آنجا مصیبت و نه آنها از آنجا شوند اخراج * خبرده بندگانم را منم

أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ^{٤٩} وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ^{٥٠}

* خود غفور رحيم * و آنکه عذاب من هست عذاب الیم *

وَنَسِئَةُ أَهْمَمٍ عَنْ ضَيْعَتِ إِبْرَاهِيمَ^{٥١} مَا دَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا

و خبرده آنها را از مهمانان^۱ ابراهیم. * وقتی داخل شدند بروی گفتند سلام.

قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ^{٥٢} قَالُوا لَا تُوْجِلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَمٍ

گفت منم از شما بترس * گفتند می دهیم بشرط بتو از پسری

۱) ضیافت: مهمانی

عَلِيهِمْ^{٥٣} قَالَ أَبْشِرْتُهُمْ نِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِي الْكِبْرُ فَبِمَ

عليم * گفت آیا بشارت میدهید مرا بر آنکه مس کرده مرا پیری پس بچه

تُبَشِّرُونَ^{٥٤} قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ

میدهیدم بشارت * گفتند بشارت دهیم ترا بحق پس نباش از کسان مأیوس *

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُونَ^{٥٥} قَالَ فَمَا

گفت و کی باشد مأیوس از رحمت رب خود الا گمراهان * گفت پس چیست

خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ^{٥٧} قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ لَّهُ جُرْمَدُينَ^{٥٨}

* بیان شما ای آن ارسال شدگان * گفتند شده ایم ارسال ما بر قوم مجرمین *

إِلَّا أَلَّا لُوطٌ طِّلْبَةٌ كَوْنَجُو هُمْ أَجْمَعِينَ^{٥٩} إِلَّا أَمْرَأَتَهُ قَلَّرْنَا لَا

الا آل لوط. ما می دهیم نجات آنها را دست جمعی * الا همسرش را، مقدر کردیم

إِنَّهَا لَمِنَ الْغَيْرِينَ^{٦٠} فَلَكُنَّا جَاءَهُ أَلَّا لُوطٌ الْمُرْسَلُونَ^{٦١} قَالَ

که اوست از خاک برسران * وقتی رسیدند آل لوط را ارسال شدگان * گفت

إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ^{٦٣} قَالُوا بَلْ جِئْنَاكُمْ مَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَزِرونَ

* هستید شما قوم نا آشنا * گفتند نه، آورده ایم برایت آنچه بودند در آن بشبهه *

وَأَنِّي نَاكِبٌ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَدِقُونَ^{٦٤} فَاسْرِبَا هُلُكَ بِقِطْعٍ هِنَّ

و آمدیم نزدت با حق و ما هستیم صادقان * پس برو با اهل خود در برخی از

الْيَلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَغِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ

شب و باش بدنبال آنها و نکند التفات از شما احدی و بروید طوریکه

تُؤْمِنُونَ^{٤٥} وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَهُ لَا يَمْقُطُونَ

شده اید امر * و وحی کردیم برایش این امررا که دنباله اینها میشود قطع

مُصْبِحِينَ^{٤٦} وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يُسْتَبَشِّرُونَ^{٤٧} قَالَ رَبُّ

صبح گاهان * و آمد اهل بشارت کنان * گفت یقیناً

هُوَ لَا يُضِيقُ فَلَا تَفْضُحُونَ^{٤٨} وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُنُونَ^{٤٩}

* اینها اند مهمانانم پس نکنید خجل مرا * و نکنید تقوا به الله و نکنید شرمنده مرا *

قَالُوا أَوْلَمْ تَنْهَكَ عَنِ الْعُلَمَائِينَ^{٧٠} قَالَ هَؤُلَاءِ بَنِتِي إِنْ

گفتند آیا نکردیم منع ترا از عالمین^۱ * گفت اینها اند دخترانم اگر
كُنْتُمْ فَعِيلِينَ^{٧١} لَعَزْرُكَ إِنَّهُمْ لَغَيْرُ سَكُرَّتِهِمْ يَعْمَهُونَ^{٧٢} فَاخْلُهُمْ

هستید مردم فاعل. * بعمر تو! اینها بودند در نشوه خود سرسام * کرد اخذ آنها را

الصَّيْحَةُ مُشْرِقُينَ^{٧٣} فَجَعَلْنَا عَالِيهَا سَاقِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ

صیحة^۲ مشرق گاهان * پس ساختیم علیا آنها را سفلا و باریدیم برآنها

۱) العلمین: مردمان بیگانه، مردم اجنبی، مردم "عالی" دیگر، مسافران، سیاهین. ۲) صیحة: انفلاق، آواز هولناک و مهیب، انفجار.

رَجَارَةً مِنْ سِجِيلٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِلْمُتُوَسِّبِينَ

* سنگهای از سجیل.^۱ * یقیناً در اینست نشانه ها برای متوسین^۲

وَإِنَّهَا لِسَبِيلٍ مُقِيمٍ ﴿٧٥﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِلْمُؤْمِنِينَ

* و این (شهر) ها اند در کنار راه مقیم * یقیناً در اینست نشانه برای مؤمنین.

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَلِمِينَ ﴿٧٦﴾ فَاتَّقُمُتَّا مِنْهُمْ وَ

و یقیناً بودند اصحاب ایکه مردم ظالم * پس انتقام گرفتیم از آنها. و

۱) سجیل: مواد ذوب شده آتش فشان که سنگ میشود. ۲) متوسین: کسانیکه از علائم و قرائن حقایق را کشف میکنند.

إِنَّهُمَا لِبِإِيمَانِهِمْ مُّبِينٌ^{٨٠} وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْجُرْمِ الْمُرْسَلِينَ^{٧٩}

این دو هستند کنار شاهراه آشکار.* و اینک تکذیب کردند اصحاب حجر مرسلین را *

وَاتَّبَعُنَّهُمْ أَيْتَنَا فَكَانُوا عَنْهُمَا مُّعْرِضِينَ^{٨١} وَكَانُوا يَنْجِنُونَ

و دادیم برای آنها آیات خودرا مگر بودند برآن اعراض کنندگان * و میکردند حک

مِنَ الْجِبَالِ وُوِوتَأْمِنِينَ^{٨٢} فَأَخَذَ تَهْمُ الصَّيْحَةَ مُصْبِحِينَ

از کوها خانه ها که باشند به امن * پس اخذ کرد آنرا صیحة صبحگاهان *

فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ^{٨٤} وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ

باز نکرد مفاد برایشان آنچه همواره میکردند کسب. * و نکردیم خلق ما سماوات

وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا لِلْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيهَةٌ فَاصْفِرْ

و زمین و مابین آنهارا إلا بحق. و یقیناً ساعت است آمدنی، بگذر

الصَّفَرَ الْجَمِيلَ^{٨٥} إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَقُ الْعَلِيمُ^{٨٦} وَلَقَدْ

بگذشت جمیل * یقیناً رب تو اوست خلاق علیم * و البته

اتَّهِنْكَ سَبْعًا مِّنَ الْمُثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ^{٦٧} لَا تَهْنَكَ

دادیم بتو هفت (آیت) * شاء^١ و قرآن عظیم * ندوز

عَيْنِيكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَرُوا جَاهِنْهُمْ وَلَا تَحْزُنْ عَلَيْهِمْ

چشمانترا به آنچه متاع دادیم از آن بعضی آنهارا و نکن حزن بر آنها

وَاحْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ^{٦٨} وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ

و فرو آر بال خود را بر مؤمنین * و بگو من خود هستم نذیر

١) يعني سوره فاتحه.

الْمُبِينُ^{٨٩} كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ لَا^{٩٠} الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ

مبین * چنانکه نازل کردیم بر تقسیم کنندگان * آنایکه میکنند قرآن را

عِضِيلُونَ^{٩١} فَوَرِّيكَ لَكُمْ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ لَا^{٩٢} عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ^{٩٣}

پاره پاره^١ * پس برب تو! میکنیم سؤال جمیع آنها را * از آنچه بود اعمال آنها *

فَاصْدِعْ بِمَا تُؤْمِنُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ إِنَّا كَفِيلُكَ

پس اشکارساز آنچه میشوی امر و بکن اعراض از مشرکین * مائیم کافی بتو

١) مثل حیوان درنده که چیزی را پاره میکند

الْمُسْتَهْزِئُونَ لَا الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا أَخْرَى فَسُوفَ

بر استهزاء کنندگان * آنانکه میسانند با الله معبد دیگری پس زود

يَعْلَمُونَ لَا لَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضْيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ

* میرسد علم آنها و البته داریم علم که تو میکنی ضيق سینه خودرا برآنچه میگویند

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ لَا وَاعْبُدْ رَبَّكَ

بگوسبح برحمد رب خود و بشو از ساجدین * و بکن عبادت ربت را

حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْبُقَيْنُ ﴿٩٩﴾

* حتىٰ بِيَآيْدِيرَايت يقين